

סוכה פרק ראשון סוכה

ג.

עין משפט
נר מצוה

א א מ"י פ"ד מהלכות סוכה הלכה א פתח עשין מנ טו"ש"ע א"ח סתמן מרלז סתף א נר אלמס פ"ב דף ט"ז:

ב ב מ"י ט"ס טו"ש"ע ט"ס סתף ד:

ג ג מ"י פ"ו מהלכות מוחה הלכה ב פתח עשין כ טו"ש"ע י"ד מ"י רפ"ו סתף ג:

ד ד מ"י פ"א מהלכות רולת הלכה א פתח עשין עב [טו"ש"ע ח"מ מ"י ח"מ סתף ג]:

ה ה מ"י פ"ד מהל' טומאת צרעת הלכה ו פתח עשין רל"ז:

ו ו מ"י פ"ב מהלכות שמיטה הל' י"ג פתח עשין ק"ג:

ז ז מ"י פ"ו מהלכות מלמס הל' ה פתח עשין קכ [על הדינים אל מן אות ד' על זה התה כרז אלמס עירובין פ"ו דף קטו]. ועוד כ"כ פ"א דף ק"ט: ועוד טבלת מוחה דף ע"א:

לא נצרכה אלא לקטוניות שבת. מה שדחק בקונטרס לרז לרז לרז מה לרזי יהודה הו' א"י אפשר לשעשה בניס בשענה טפחים לאו פירכא היא דלילתא ארוכה טובא אבל לא היתה רחכה אשענה טפחים ונזיה בלאו אורזן הו' יתבי:

דאמר ר' יוחנן ב"ש היא ואלא תוון מ"נה בו'. כפרד רב עמרם פסק בשעה מקומות הלכה כ"ש"ח מרז האי דקובה לריכה שמהא מחוקת ראשו ורובו ושולחנו ואידך בננחות פרק התכלת (דף מ. ושס) גבי סתין צליית ב"ש פוטרין וז"ה ממייצין עוד לשם כמה מוטין הוא נותן ב"ש אמרי ד' וזכ"ה ג' עוד המס כמה מהא משולגלת בית שמאי אומרים ד' וזכ"ה ג' כלל הני עבדי כ"ש ואידך בנמסכת ברכות פרק אלו דברים (דף נ"א:) כ"ש"ח ומכרזין [מת] הבית וזכ"ה וטולין לידים ואמרין בגמ' ככוליה פירקין הלכה כ"ש"ח נר ע"ה התם כ"ש"ח בנפיקא גבי מ' שאכל י"ושה"ה ולא ניכר דמייתי בגמרא עובדא דרנה נר נר חנה דלשכח יינה דרנהא ומד תלמיד עבד כ"ש"ח ואשכח ארנקי ואידך תלמיד דעבד כ"ש"ח ואכליה אריה וקלמ קשה הא דקאמר התם ככוליה פירקין הלכה כ"ש"ח נר מהן זשמא משום דז"ה נמי מודו דלכתמילה מיהא עבדין כ"ש"ח ועל מה שפסק נהך דהנכ כ"ש"ח אין להקשות מהא דאמרין פ"ק דברכות (דף י"א.) דאמר רב יוסף עשה דבריו כ"ש"ח לא עשה ולא כלום ומייתי ראייה מההיא מילתא דקובה מעשה דבריו יוחנן החורגי שמה ואלו זקני ב"ש וזקני ז"ה לבקרו ומלאוהו שיהי יושב ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית אמרו לו זקני ב"ש א"כ היית נוהג כל ימך לא קיימת תלמוד סוכה כל ימך ומסקינן דהיה פלוגתא בסוכה גדולה במתקין דנמתי פליגי כההיא הלכה כ"ש"ח אבל הכא כקובה קטנה ובהא הלכה כ"ש"ח מיהו שמעתי דהתם תימה היכי דייק מינה דעשה כ"ש"ח לא עשה ולא כלום דלריה דמייתי בעשה כ"ש"ח מיירי ועוד וכי לרזן ראייה על זה היכא דהלכה כ"ש"ח עשה כ"ש"ח לא עשה ולא כלום וז"ל דאיטרין התם לאימיו היכא דז"ה מתמירין מדרבנן וז"ש מוקמי לה דלאורייתא ולא גזרינן אס עשה דבריו כ"ש"ח לא ילך ידי מוצתו אפי' דלאורייתא כדאשכחן לז"ש היכא דימידי אפיתחא דמטלתא דגזרי שמה ימשך אתר שולחנו וקאמרי לא קיימת מצות סוכה מימך דאפי' מלאורייתא לא קיים ומדנית שמאי נשמע לז"ה: **בית שאן** בו ד' אבות צירושלמי חשיב שאין טובל

משום אורא. רוח שהוא שולט בה מפני החום: אלא למד קנטנס פליגי. אבל בגדולה אפילו רבנן מודו: וכי דרסה של מלכה. והלא נערומה ומשמיה מקובים עמה: לקטוניות שבת. סוכה גדולה לבני מקיפת' וקטוניות קטנה כמורה ואע"ג דפסולת לא איכפת לן דלשה פטורה מן הסוכה: ורבי יהודה סבר כו'. וה"ל לרז מן דמוקי פלוגתא בשאינה מחוקת אלא כדי לראש ורובו ושולחנו הכא כיון דנזיה גבה היא לה גדולה ומודו נה רבנן ומאי ראייה של רבי יהודה י"ל שולחנה בתוך הסוכה הגדולה הימה ונזיה על השולחן היו יושבין ראשן ורובן ולא כמסובין הן ולא' מקופין. ולי נראה וראשית קטוניות הימה כו'. ואסקינא הלכתא צריכה שחאה מחוקת ראשו ורובו ושולחנו. ואמרין אמר ליה ר' אבא מני הא, ואמר ר' הונא בית שמאי היא ולא תוון מנה. ואסקינא עלה פמאי דחולקת בית שמי ובית הלל בסוכה קטנה. והתן מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית. בית שמי פוסלין ובית הלל כבשירין. ודייק מנה הנה בית שמי הלל כבשירין אפי' שאין מחוקת אלא ראשו ורובו כלבד. ובית שמי פוסלין. א' וירלמאן בסוכה גדולה פליגי. ובין ריבוי אפומא דמטלתא ושולחנו בתוך הבית. ואוקינא לעולם בסוכה גדולה וכי דאמרין. מדרקני במשנתו מי שהיה ראשו ורובו, ולא קתני מי שהיה בסוכה שאינה מחוקת אלא ראשו ורובו. ודייק להאי סברא משום דקאי לן ו' ואם איתא שמיטה גדולה הא ובשום שישב על מי הסוכה ושולחנו בתוך הבית פליגי. אי הכי לא יצא ידי סוכה היה לית לומר. אלא מריקני פוסלין שמע מינה בסוכה קטנה פליגי. ואמרי' אי הכי דבסוכה קטנה פליגי. ליתני מי שהיה בסוכה שאינה מחוקת אלא ראשו ורובו כב"ש פוסלין ורובו כ"ש פוסלין כ"ש"ח פוסלין. ותיצנה בתרתי סת' מי שהיה סת' פליגי בגדולה וקטנה. וחסורי מחסרה והכי קתני. מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בבית. או שאינה מחוקת ראשו ורובו כ"ש פוסלין ורובו כ"ש פוסלין. וב"ה כבשירין. וקיימא לן בבית שמאי. ורבי תנחומא ורקיני חזא. מחוקת ראשו ורובו ושולחנו כשהיה רבי אמר עד שיהא בה ד' על ד' אמות. ותניא אידך כל שאין בה ד' אמות על ד' אמות פסולה. והבנים אומרים אפילו אינה מחוקת אלא ראשו ורובו כשהיה. ואוקינא קיימא בב"ש ובחזיתא כ"ה. פשוטות הן. מאן תנא לאה דתני רבנן בית שאן בו ד' אמות על ד' אמות. פטור מן המזוזה וכן המעקה. כו'.

אבל לרבי (הכלל מי שאינה בסוכה קטנה פליגי וכי רזן מלכה לישב בסוכה קטנה. ושנין בסוכה שהיתה עשויה קטוניות הימה כו'. ואסקינא הלכתא צריכה שחאה מחוקת ראשו ורובו ושולחנו. ואמרין אמר ליה ר' אבא מני הא, ואמר ר' הונא בית שמאי היא ולא תוון מנה. ואסקינא עלה פמאי דחולקת בית שמי ובית הלל בסוכה קטנה. והתן מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית. בית שמי פוסלין ובית הלל כבשירין. ודייק מנה הנה בית שמי הלל כבשירין אפי' שאין מחוקת אלא ראשו ורובו כלבד. ובית שמי פוסלין. א' וירלמאן בסוכה גדולה פליגי. ובין ריבוי אפומא דמטלתא ושולחנו בתוך הבית. ואוקינא לעולם בסוכה גדולה וכי דאמרין. מדרקני במשנתו מי שהיה ראשו ורובו, ולא קתני מי שהיה בסוכה שאינה מחוקת אלא ראשו ורובו. ודייק להאי סברא משום דקאי לן ו' ואם איתא שמיטה גדולה הא ובשום שישב על מי הסוכה ושולחנו בתוך הבית פליגי. אי הכי לא יצא ידי סוכה היה לית לומר. אלא מריקני פוסלין שמע מינה בסוכה קטנה פליגי. ואמרי' אי הכי דבסוכה קטנה פליגי. ליתני מי שהיה בסוכה שאינה מחוקת אלא ראשו ורובו כב"ש פוסלין ורובו כ"ש פוסלין כ"ש"ח פוסלין. ותיצנה בתרתי סת' מי שהיה סת' פליגי בגדולה וקטנה. וחסורי מחסרה והכי קתני. מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בבית. או שאינה מחוקת ראשו ורובו כ"ש פוסלין ורובו כ"ש פוסלין. וב"ה כבשירין. וקיימא לן בבית שמאי. ורבי תנחומא ורקיני חזא. מחוקת ראשו ורובו ושולחנו כשהיה רבי אמר עד שיהא בה ד' על ד' אמות. ותניא אידך כל שאין בה ד' אמות על ד' אמות פסולה. והבנים אומרים אפילו אינה מחוקת אלא ראשו ורובו כשהיה. ואוקינא קיימא בב"ש ובחזיתא כ"ה. פשוטות הן. מאן תנא לאה דתני רבנן בית שאן בו ד' אמות על ד' אמות. פטור מן המזוזה וכן המעקה. כו'.

רבינו חננאל

אבל לרבי (הכלל מי שאינה בסוכה קטנה פליגי וכי רזן מלכה לישב בסוכה קטנה. ושנין בסוכה שהיתה עשויה קטוניות הימה כו'. ואסקינא הלכתא צריכה שחאה מחוקת ראשו ורובו ושולחנו. ואמרין אמר ליה ר' אבא מני הא, ואמר ר' הונא בית שמאי היא ולא תוון מנה. ואסקינא עלה פמאי דחולקת בית שמי ובית הלל בסוכה קטנה. והתן מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית. בית שמי פוסלין ובית הלל כבשירין. ודייק מנה הנה בית שמי הלל כבשירין אפי' שאין מחוקת אלא ראשו ורובו כלבד. ובית שמי פוסלין. א' וירלמאן בסוכה גדולה פליגי. ובין ריבוי אפומא דמטלתא ושולחנו בתוך הבית. ואוקינא לעולם בסוכה גדולה וכי דאמרין. מדרקני במשנתו מי שהיה ראשו ורובו, ולא קתני מי שהיה בסוכה שאינה מחוקת אלא ראשו ורובו. ודייק להאי סברא משום דקאי לן ו' ואם איתא שמיטה גדולה הא ובשום שישב על מי הסוכה ושולחנו בתוך הבית פליגי. אי הכי לא יצא ידי סוכה היה לית לומר. אלא מריקני פוסלין שמע מינה בסוכה קטנה פליגי. ואמרי' אי הכי דבסוכה קטנה פליגי. ליתני מי שהיה בסוכה שאינה מחוקת אלא ראשו ורובו כב"ש פוסלין ורובו כ"ש פוסלין כ"ש"ח פוסלין. ותיצנה בתרתי סת' מי שהיה סת' פליגי בגדולה וקטנה. וחסורי מחסרה והכי קתני. מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בבית. או שאינה מחוקת ראשו ורובו כ"ש פוסלין ורובו כ"ש פוסלין. וב"ה כבשירין. וקיימא לן בבית שמאי. ורבי תנחומא ורקיני חזא. מחוקת ראשו ורובו ושולחנו כשהיה רבי אמר עד שיהא בה ד' על ד' אמות. ותניא אידך כל שאין בה ד' אמות על ד' אמות פסולה. והבנים אומרים אפילו אינה מחוקת אלא ראשו ורובו כשהיה. ואוקינא קיימא בב"ש ובחזיתא כ"ה. פשוטות הן. מאן תנא לאה דתני רבנן בית שאן בו ד' אמות על ד' אמות. פטור מן המזוזה וכן המעקה. כו'.

משום אורא אלא למאן דאמר בסוכה קטנה מחוקת וכי דרכה של מלכה לישב בסוכה קטנה אמר רבה בר רב אדא לא נצרכה אלא לסוכה העשויה קטוניות קטוניות וכי דרכה של מלכה לישב בסוכה העשויה קטוניות קטוניות אמר רב אשי לא נצרכה אלא לקטוניות שבה רבנן סברי בנייה בסוכה מעליא הו' יתבי ואידו יתבה בקטוניות משום צניעותא ומשום הכי לא אמרי לה דבר ור' יהודה סבר בנייה גבה הו' יתבי ואפי' לא אמרי לה דבר א' אמר רב שמואל בר יצחק "הלכה צריכה שתהא מחוקת ראשו ורובו ושולחנו א"ל רבי אבא כמאן כב"ש א"ל אלא כמאן איכא דאמרי אמר רבי אבא דאמר לך מני א"ל ב"ש היא ולא תוון מניה מחקיף לה רב נחמן בר יצחק ממיא רב"ש ובית הלל בסוכה קטנה פליגי דלמא בסוכה גדולה פליגי ובגון דיתבי אפומא דמטולתא ושולחנו בתוך הבית בבית שמאי רב"ש ובית הלל בסוכה קטנה פליגי דקתני וביה שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית ב"ש פוסלין ובית הלל מכשירין ואם איתא מחוקת ואינה מחוקת מיבעי ליה ובסוכה קטנה לא פליגי והתניא מחוקת ראשו ורובו ושולחנו כשהיה רבי אומר עד שיהא בה ארבע אמות על ארבע אמות ותניא אידך רבי אומר כ"ל סוכה שאין בה ארבע אמות על ארבע אמות פסולה והכ"א אפילו אינה מחוקת אלא ראשו ורובו כשהיה ואילו ושולחנו לא קתני קשיין אהרדי אלא לאו ש"מ הא ב"ש הא ב"ה אמר מר זוטרא מתניתין נמי דיקא מדקתני ב"ש פוסלין וב"ה מכשירין ואם איתא ב"ש"א לא יצא וב"ה אומרים יצא מיבעי ליה ואלא קשיא מי שהיה לעולם בתרתי פליגי בסוכה קטנה ופליגי בסוכה גדולה וחסורי מחסרה והכי קתני מי שהיה ראשו ורובו כשהיה ושולחנו בתוך הבית ב"ש"א אומרים לא יצא וב"ה אומרים יצא מיבעי ליה ואלא קשיא מי שהיה לעולם בתרתי פליגי בסוכה קטנה ופליגי בסוכה גדולה וחסורי מחסרה והכי קתני. מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בבית. או שאינה מחוקת ראשו ורובו כ"ש פוסלין ורובו כ"ש פוסלין. וב"ה כבשירין. וקיימא לן בבית שמאי. ורבי תנחומא ורקיני חזא. מחוקת ראשו ורובו ושולחנו כשהיה רבי אמר עד שיהא בה ד' על ד' אמות. ותניא אידך כל שאין בה ד' אמות על ד' אמות פסולה. והבנים אומרים אפילו אינה מחוקת אלא ראשו ורובו כשהיה. ואוקינא קיימא בב"ש ובחזיתא כ"ה. פשוטות הן. מאן תנא לאה דתני רבנן בית שאן בו ד' אמות על ד' אמות. פטור מן המזוזה וכן המעקה. כו'.

שגזו אותו מן הנמים: למעשר והנודר מן הבית מותר ליכנס בו ועוד הוא ליה למימר ואין לענין פתח בית אב של נערה התאורסה:

ואין בגיזין בו עירוב. דלא חזי לזירה ואפי' לשמאל דלמר פרק מי שהוציאהו (עירובין דף מט. ושס) עירוב משום קנין לא מיקטו רשותייהו בשביל בית דלא חזי לזירה ודכותיה אשכחן התם שמאל גופיה דלמר בית שמעתיין בו עירוב אין לרזן ליתן סת מאי עעמא כולוה הכא דיירי וזף על פי דלית ליה עירוב משום קנין ומקטו אהדי משום דנמני עירובן צנימו: ליתן סת מאי עעמא כולוה הכא דיירי וזף על פי דלית ליה עירוב משום קנין ומקטו אהדי משום דנמני עירובן צנימו: ואין